

Konopljan

GLASILO KOLEKTIVA INDUPLATI JARŠE

ŠT. 7 - XII

JULIJ 1963

CENA 20 DIN

VSEBINA:

A. Gnidovec: Ob 22. obletnici vstaje

Naši predstavniki v Zboru delovnih skupnosti

S. ing. Bergant: 7-letni plan

K. Marinc: »Induplati« Jarše in Poslovno združenje

M. dr. Siška: IV. seminar medicine dela

L. Zabukovec: Polovičen uspeh v maju
Proizvodnja v maju

J. Mavko: Prodaja v maju
Sejem v Grazu

J. Ukmar — EE konfekcija

S. Marolt: Tovarna z dvema dimnikoma

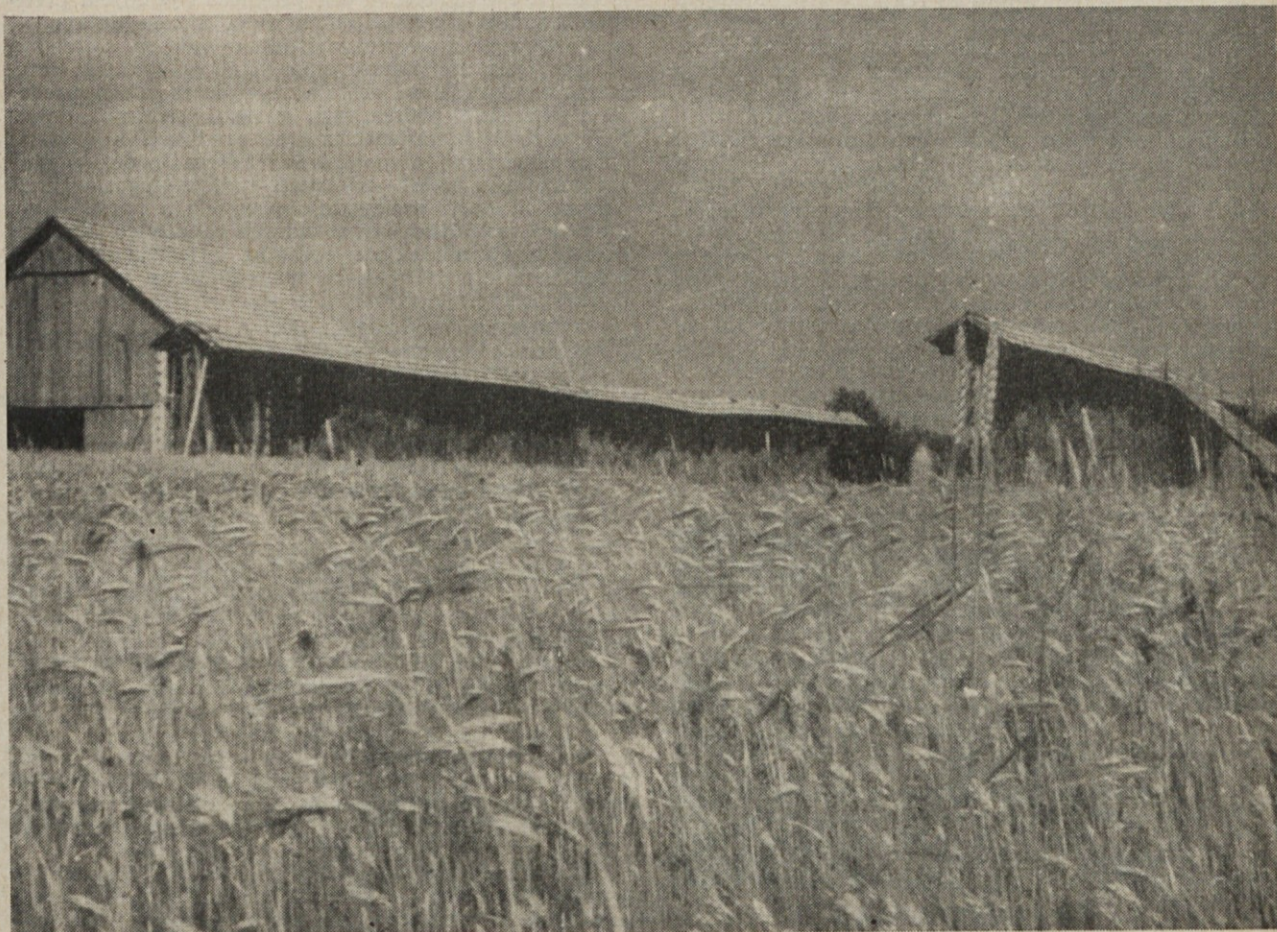
M. Vidmar: Tekmujmo za dvig produktivnosti
S seje IO sindikalne podružnice

F. Berglez: V Zadar in nazaj

V. Habjan: Obvestila iz kadrovske službe

Izdaja v 900 izvodih kolektivne tovarne Induplati. Odgovorni urednik Jože Klešnik. Natisnila in klišee izdelala Tiskarna »Jože Moškrič« v Ljubljani

**Tokrat pa ena izven ograje
našega podjetja.
Upajmo, da bo vreme
tudi v bodoče lepo
in da bo žetev bogata**

Ob 22. obletnici vstaje slovenskega ljudstva

Po kapitulaciji stare Jugoslavije leta 1941 se je slovenski narod znašel v najtežjem položaju v svoji zgodovini. Kakor levi, žejni krvi, planejo na svojo žrtev, tako so v tem času planili na naš narod fašisti iz vseh strani in si pohlepno razdelili plen. Mislili so, da bodo tako razdeljeni narod, ki ga v zgodovini ni mogel nihče uničiti, na ta način najlažje pokorili in ga docela uničiti. Da, tak je bil njihov cilj, saj nam to kaže okupatorjevo početje med vojno, pa tudi fašistični dokumenti, ki so se ohranili kažejo, da so fašisti hoteli odpraviti vsak slovenski živelj na našem ozemlju. Ropanje domačij, požiganje slovenskih vasi, pobijanje nedolžnega prebivalstva, deportacija prebivalstva v koncentracijska taborišča, preseljevanje celih vasi izven slovenskega ozemlja in naseljevanje tujega prebivalstva, to so mislili, da so sredstva, s katerimi bodo zatrli ta narod, tako da se v nekaj letih ne bo poznalo kje je živel Slovenec.

Vendar na nekaj naši krvniki niso mislili. Niso pomislili, da je naše ljudstvo tako svobodoljubno, da se je v svoji zgodovini kljub več stoletnemu zatiranju ohranilo in si celo priborilo svobodo. Niso pomislili, da je gnili režim stare Jugoslavije prisilil naše narode, da so se pod vodstvom Komunistične partije že dolgo pripravljali na dogodke, kakršne je bilo v tedanjih raz-

merah v Evropi pričakovati — na vojno, v kateri naši narodi lahko ostanejo brez pravega vodstva, prepuščeni samemu sebi in na milost in nemilost fašizmu. Niso pomislili, da je naše ljudstvo tako enotno in tako sovražno do nasilnega tujca. Mislili so, da bodo ob trpljenju našega naroda mirno uživali bogastvo in lepoto naše domovine. Prav v vsem tem pa se je fašizem zmotil. Pri tako mirnem narodu, ki nikdar ni pokazal svoje bojevitosti za tujo posest, ki pa je vedno znal braniti svojo zemljo, je zadel na najstrašnejši odpor.

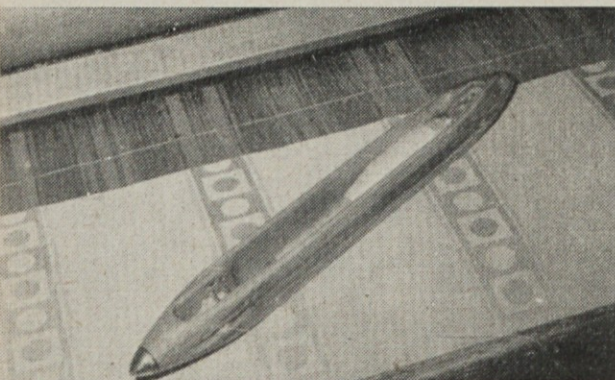
Prav te dni — 22. julija, bomo praznovali 22-letnico, ko je v Tacnu pod Šmarno goro počila prva puška naperjena na našega sovražnika. Ta dan bo v zgodovini vedno ostal zapisan kot Dan vstaje slovenskega ljudstva. To je bil začetek ostrega boja, ki se je v nekaj mesecih razširil po celi naši domovini in v katerem so se oblikovale slovenske partizanske brigade in narodna osvobodilna vojska, ki je v štiriletnem boju pregnala sovražnika z naše zemlje. S ponosom bomo ponovno praznovali dan vstaje še posebej zato, ker smo pripadniki tako majhnega, vendar tako odločnega in bojevitega ljudstva kadar se odloča o njegovih pravicah ali njegovem obstoju.

Naj živi Dan vstaje slovenskega ljudstva!

7-letni plan

V planskem gospodarstvu — in socialistično gospodarstvo je plansko — se tehnični razvoj vsakega podjetja usmerja, kontrolira in regulira s planiranjem, ki pa mora biti v skladu s predvidenim razvojem gospodarstva tako v republiki kot tudi v vsej državi. Glavni cilj planiranja tehničnega razvoja podjetja je prehod na višji nivo mehanizacije dela, uporabo sodobnejših postopkov, bolj ekonomično uporabo surovin, skratka na čim višjo produktivnost pri čim manjših investicijah. Za perspektivno planiranje se običajno jemlje 5 do 7 letno obdobje, v našem primeru 7-letno obdobje 1964 do 1970. Perspektivni plan nam omogoča ugotoviti, v katero smer se bo podjetje razvijalo, v katero smer je treba izvajati rekonstrukcijo podjetja in katere organizacijsko-tehnične ukrepe je treba predvideti, da zagotovimo nadaljnji napredek proizvodnje. Perspektivni plan tehničnega razvoja naj bi bil sestavljen iz sledečih delov:

- plana proizvodnje (starih in novih artiklov)
- plana povečanja proizvodnih zmogljivosti (povečanje strojnih kapacitet, mehanizacije in avtomatizacije že obstoječih procesov)
- plana znanstvenoraziskovalnih del.

Nov vzorec v tkalnici

Z ozirom na perspektivo razvoja naše tovarne v 7. letnem obdobju, je naša tehnična služba izdelala informativne prognoze. V teh prognozah je zajeta predvsem zamisel v samostojnem razvoju naše dejavnosti in o pripravah nove proizvodnje z uvajanjem sintetskih vlaken. Poizkusi, katere smo delali v zadnjem letu, so nam pokazali, da obstojajo velike možnosti predelave sintetskih vlaken tako v naši predilnici, kakor tudi v tkalnici. Orientiramo se predvsem na vlakna poliakrilonitrila in poliestrov, katera bodo v najkrajšem času začeli izdelovati tudi v Jugoslaviji. Z ozirom na novo proizvodnjo predvideva perspektivni plan tudi temeljito rekonstrukcijo predilnice, tkalnice in oplemenitilnice. Naše podjetje si je zadalo nalogo izdelati v letu 1970 — ko bodo izvršene vse rekonstrukcije:

1 200 000 tm	bombažnih tkanin
2 800 000 tm	pollanenih tkanin
400 000 tm	lanenih tkanin
450 000 tm	konopljenih tkanin
340 000 tm	polkonopljenih tkanin
340 000 tm	polkonopljenih tkanin
900 000 tm	polsintetskih tkanin
180 000 tm	tkanin iz sintetskih vlaken.

Celotni bruto produkt bi se v letu 1970 povečal od sedanjih 3 milijard din na ca. 5,5 milijard dinarjev. Fizična proizvodnja bi porasla od sedanjih 4,7 milj. tm na 6,3 milj. tm. Močan porast bruto produkta se bo odražal predvsem zaradi večje porabe sintetskih vlaken, katera imajo precej višjo ceno kakor lan ali konoplja.

Stanje kapacitet predilnice in tkalnice se ne bo povečevalo, pač pa se bo postopoma prešlo na modernizacijo in avtomatizacijo strojne opreme. Po perspektivnem planu se predvideva modernizacija predilnice, predvsem nabava strojev za predenje sintetskih vlaken v kapaciteti 45 kg/h pri Nm 30. Ta investicija nas bi stala 280 milj. din. Za to investiranje po predvidevanjih ne bomo imeli lastnih sredstev, temveč bo treba najeti ustrezne kredite.

Za modernizacijo in avtomatizacijo tkalnice se predvideva nabava dodatnih kapacitet križno previjalnih strojev, votkovih previjalnih strojev in snoval,

»Induplati« Jarše in poslovno združenje bombažne industrije Slovenije

Razvoj našega gospodarstva je dosegel stopnjo, na kateri se izkaže potreba po zlivanju istovrstne proizvodnje z namenom boljšega oskrbovanja tržišča. Z razvojem tehnike se višajo tudi zahteve potrošnika, zato postaja oskrbovanje tržišča problem ožjega ali širšega gospodarskega področja. Ni naključje, da so se tudi v zakonodaji pojavili zametki, ki omogočajo združevanja in zlivanja panog in vej gospodarstva. Taka združevanja se lahko izražajo v združevanju kapitala, za kar uporabljamo pri nas izraz — fuzija, drug primer združevanja pa so poslovna združenja, v katera se združujejo gospodarske organizacije zaradi sodelovanja na gotovem področju njihove dejavnosti. Tako imamo v Sloveniji primer »Iskre« Kranj, kjer so se posamezna podjetja združila v eno podjetje. Po dolgih pripravah je končno uspelo tekstilni industriji, da je našla skupni jezik pod okvirom Poslovnega združenja bombažne industrije Slovenije.

Iz tehničnih razlogov so se prvotno združevala samo tista podjetja, ki kupujejo in predelujejo bombaž oz. imajo v sklopu svojih podjetij predilnice. Ko je delo teh skupin malce zaživelo, so pritegnili v svoje članstvo del ostalih podjetij, ki predelujejo večje količine bombažne preje. To so podjetja: »Metka« Celje,

v vrednosti 80 milj. din. V tkalnici se predvideva postopna zamenjava starih strojev z novimi avtomati, ter gradnja nove tkalnice, vse skupaj v vrednosti 470 000 000 din.

Da bi izdelane tkanine lahko sodobno visoko plemenitili, je potrebna gradnja nove oplemenitilnice ter nabava strojne opreme, katera nam bi omogočala plemenitjenje tkanin iz sintetskih vlaken. V ta namen se predvideva nabava dodatnih barvalnih aparatov, (žigrov) barvalnega foularda za širino 160 cm, strižnega stroja, širinskega belilnega in pralnega stroja za kloritno beljenje lanenih tkanin iz sintetskih vlaken, nadalje nabava apretirnega foularda z razpenjalnim sušilnim strojem, s pomočjo katerega nam bo možno doseči visoko oplemenitjenje tkanin. Z nabavo novega sodobnega impregnacijskega stroja, bomo lahko vključili v našo proizvodnjo oplemenitilnice tudi tkanine iz tovarne »Motvoz in platno« Grosuplje. Poleg tega pa se predvideva tudi modernizacija adjustirne z nabavo sodobnega merilnega in zlagalnega stroja. Za te namene bi znašale investicije po predvidevanjih 369 000 000 din. To investiranje bi delno krili iz lastnih v bodočih letih ustvarjenih sredstev, nekaj pa bi nam morali priskočiti na pomoč merodajni forumi s krediti, tako da bi predvsem investicije za oplemenitilnico uresničili v najkrajšem času. Brez teh investicij, si ne bomo mogli privoščiti asortimenta tkanin, ki ga predvidevamo, ali pa bomo morali še nadalje prositi druga podjetja za usluge, katere nam pa zelo neradi naredijo.

Posebno poglavje v naši perspektivni politiki tvorijo investicije v energetske vire, opreme obratov, ureditev klimatskih naprav, naprav za mehčanje vode ter naprav za čiščenje odpadnih vod. Celotne investicije v te naprave, ne upoštevajoč kotlovnice, ki se že gradi — bi znašale 325 000 000 dinarjev.

Če naredimo povzetek vidimo, da bi za modernizacijo in avtomatizacijo ter vpeljavo nove proizvodnje v naši tovarni v času od 1964—1970 morali investirati 1 milijardo 524 milijonov dinarjev. Po predhodnih izračunih bi podjetje lahko vložilo 1 milijardo 47 milijonov lastnih sredstev, dočim bi moralo za ostalih 477 milijonov dinarjev najeti kredite.

Iz celote lahko vidimo, da so podane realne možnosti za razvoj in preobrazbo našega podjetja, saj je smer in cilj našega razvoja točno začrtana. Potrebno bo samo razumevanje celotnega kolektiva in merodajnih forumov ter stremljenje nas vseh k nenehnemu napredku in razvoju.

»Svilanit« Kamnik, Tekstilna tovarna Medvode ter »Induplati« Jarše. Osnovni namen takega združevanja je bil izvoz in uvoz tekstila, ker smo od vsega začetka bili mnenja, da je to področje dela tisto, kjer najmanj lahko pride do razdvajanj in nasprotij. Ta zamisel se je tudi praktično pokazala za pozitivno, zato so se tudi hitro pokazali obrisi nadaljnje poti in razvoja PZ. Zal smo člani in aparat PZ izgubili par mesecev zaradi pogajanj z izvozno-uvoznim podjetjem »Jugotekstil«, katerega smo nameravali vključiti v naše združenje kot partnerja, ki bi opravljal izvozno-uvozne posle z imenom in računom Poslovnega združenja. Do soglasja ni prišlo, zato je PZ pričelo samostojno razvijati izvozno-izvozne posle in bo na podlagi dosedanjih zaključkov doseglo v letošnjem letu ca. 3 000 000 \$. Podjetja, ki so bila registrirana kot samostojni izvozniki: Mariborska tekstilna tovarna, Maribor, »Tekstilindus« — Kranj ter »Induplati« Jarše, so dejavnost pod svojim imenom opustila ter prenesla vse posle na PZ. Skupina proizvajalcev tiskanega blaga je že v tem času samostojno obiskala predvsem prednje azijska tržišča, na katerih je PZ zabeležila prve uspehe, ki se kažejo v dobrih cenah in za tovarne ugodnem asortimentu prodaj. Trenutno predstavniki PZ obdelujejo tudi zahodna tržišča, predvsem Nemčijo, že za prihodnje leto, ko bo treba še povečati izvozno dejavnost.

Pri vsem tem delu in taki dejavnosti združevanja pa smo prišli do zaključka, da je treba formirati politiko razvoja tekstilne industrije na področju Slovenije. V ta namen smo imeli konkretne razgovore z najvišjimi predstavniki vseh vrst denarnih zavodov. Ti razgovori so prinesli sledeče zaključke:

1. Tekstilna industrija Slovenije naj ne razširja svojih kapacitet v tkalnicah.
2. Obstoječi strojni park naj se avtomatizira in tako dvigne ekonomski učinek.
3. V proizvodnji naj tekstilna industrija uvaja nova sintetična vlakna.
4. Na področju Slovenije naj se organizirajo tri velike oplemenitilnice ter pri tem dopolni oplemenitilnice v specializiranih podjetjih: Tovarna sanitetnega materiala — Vir, »Svilanit« — Kamnik, »Induplati« — Jarše. Ostala manjša podjetja pa naj bi se vezala pogodbno na oplemenitilniške centre: Kranj, Maribor, Prebold.
5. V pripravah za sedem letni plan je treba uvesti tak program tekstilne industrije Slovenije, s katerim je istočasno tudi oblikovana pot razvoja tekstilnih podjetij Slovenije.

S seje IO sindikalne podružnice

Izvršni odbor sindikalne podružnice je na svoji zadnji seji sprejel sklep, da da kakor vsako leto doslej, tudi letos nekaj delavcev na oddih na morje in v gore. Pri izbiri teh se mora gledati na njihovo zdravstveno stanje in socialne razmere.

V začetku meseca junija smo imeli v našem podjetju krvodajalsko akcijo. Plan, ki smo ga dobili od RK Slovenije je bil postavljen na 120 krvodajalcev, katerega smo skoraj v celoti dosegli, saj se je te akcije udeležilo 110 krvodajalcev.

Ker imamo nekaj težjih bolnikov je bil sprejet sklep, da se jih čimprej obiše.

Prav tako je bilo sklenjeno, da se v mesecu juniju povabi naše upokojece na ogled podjetja, ker bo za marsikoga, ki je že pred časom odšel v pokoj precej novega in zanimivega.

Izvršni odbor sindikalne podružnice obvešča vse člane kolektiva, ki žele zaprositi za samopomoč, naj se obrnejo na odbor samopomoči, ne pa kot dosedaj na posamezne člane Izvršnega odbora.

IV. seminar medicine dela

Kaštel Stari od 20. 5. do 25. 5. 1963

Iz vse Jugoslavije smo se zbrali zdravniki, ki delamo v obratnih ambulantah v Kaštel Starem, da bi poslušali 2 temi: revma v industriji in nevropsihitrična obolenja v industriji. Poleg predavanj smo delali v skupinah 10 zdravnikov, da smo po vsakem predavanju izmenjali mnenja in postavljali vprašanja. Tako smo odnesli s seminarja prav veliko novih gledanj na preventivo in kurativo teh dveh skupin obolenj.

Omejila se bom le na eno predavanje prve skupine in sicer problem revmatizma v industriji.

Po vsem svetu ugotavljajo, da to obolenje narašča iz leta v leto. Sicer so izvor, nastanek in razvoj te bolezni še v nejasnosti, da bi lahko rekli — prav to je vzrok, da je revmatizem nastal. Vendar lahko trdimo — v industriji —, da je krivo delovno okolje, kjer je prepah, kjer mora delavec delati v prisiljenem položaju, kjer dviguje težka bremena na neprimeren način itd. To naj bi bila »pogonska« sila revmatizma, ne pa njegov izvor. V industriji ima ta bolezen že zato večji pomen, ker pri velikem procentu obolelih pride po delnem ozdravljenju vprašanje prekvalifikacije ali vsaj premestitve na drugo delovno mesto. Kako je to težko, vemo tisti, ki imamo nalogo, da rešujemo ta problem. Pri prekvalifikaciji moramo upoštevati poleg preostalih telesnih sposobnosti po boleznih še umske sposobnosti bolnika. Če nastopi prekvalifikacija okoli 35. leta starosti je težava velika, saj je vprašanje, koliko bomo lahko takšnega človeka naučili za drug poklic. Prav ta starost pa je najpogostejša. Pri mladih ljudeh je sposobnost umskega dojemanja večja. V srednji življenjski dobi pa ročni delavec le redko lahko preide na umski poklic. Pri revmi moramo vedeti, da je več oblik te bolezni. Glavne tri oblike so: revma, ki okvari sklepe in notranje organe (najpogosteje srce), revma, ki prizadene samo sklepe zaradi stalnih mehaničnih dražljajev in revma, ki prizadene druge organe (mišice, kite, živci) brez okvare sklepov. Poudarjam, da sem navedla to razdelitev poljudno, ker bi bila razdelitev »iz medicinskih knjig« težko razumljiva laiku.

Letos opažamo vsi, da je zadnja oblika revme (mišice, kite, živci) dosegla prav velik razvoj. Za to krivimo dolgo mrzlo zimo. Znanstveno dokazati bodo morali to drugi. Res je, da ta obolenja nimajo za posledico invalidnosti, so pa dolgotrajna, večasih tudi pol leta trajajoča. V industriji je še več pogojev, ki poleg ostre zime vplivajo na razvoj bolezni: stalno se ponavljajo gibi ene skupine mišic ali kit in prepah. Nikdar ne bomo mogli dovolj poudariti, kako važno je, da naučimo delavce v prvih dneh nastopa na delo pravilno dvigovati bremena (ne s predklonom, ampak iz pročelja), kako moremo skupine mišic izmenoma uporabljati pri delu; naloga tehnične zaščite vsake industrije je v odstranitvi prepaha z delovnega mesta, to se pravi, pravilna ureditev ventilacije.

Za pravilno presojo o naraščanju revmatičnih bolezni v industriji so neobhodno potrebni statistični podatki. V ZDA so revmatična obolenja na prvem mestu, v Jugoslaviji po nepopolni statistiki pa na tretjem mestu. V Nemški Demokratični republiki v mestu Dresden navajajo statistike 46,5% revmatičarjev, v Italiji v Torinu 44,1%. V Angliji so pregledali 7000 rudarjev in so ugotovili revmatične spremembe na hrbtenici pri 43% rudarjev. V Parizu je nek znanstvenik pregledal 1383 bolnikov, da bi ugotovil vpliv dela na revmo v križu. Ugotovil je, da je od tega pri delavcih v 58,6% pripomogel način dela do nastanka te bolezni, pri gospodinjah pa le 39,2%.

Upoštevati moramo tudi, da mnogi delavci prihajajo na delo od daleč. S statističnimi podatki je namreč

dokazano, da motorizacija povzroča majhne poškodbe hrbtenice in zato tudi naraščajo revmatična obolenja te vrste. To so ugotovili že na kongresu ortopedov v Kölnu 1957 l. Ne samo moped, ampak avto in avtobus prav tako povzročajo poškodbe hrbtenice zaradi tisočeri tresljajev. Pri nas imamo mlado industrijo. Največji dotok delovne sile je iz dežele. Zato ne smemo pozabiti, da je tudi to vzrok v naraščanju revmatičnih obolenj. Ti delavci so bili prej v drugem okolju, navajeni drugačnega dela, sedaj se morajo privaditi na popolnoma drug način. Poleg duševnih sprememb za takšnega delavca nastopijo tudi spremembe v njegovi hrbtenici in v skeletu spodnjih okončin.

Ob koncu lahko zapišemo kot izveček iz članka:

1. Kakor vidimo, je pri nas revmatizem v industriji prav malo raziskan. Nimamo niti osnovnih statističnih podatkov.

2. O vplivih na pogostnost obolenja vemo le približno. Znanstveno se še nihče s tem ne ukvarja.

3. Važno je pravilno ocenjevanje delazmožnosti obolelih, da s tem preprečimo hujše obolenje, ali pa ponavljanje obolenja.

dr. Šiška Marija

Proizvodnja v maju

Proizvodnja v maju je potekala normalno prvi dve tretjini meseca, zadnja tretjina pa je bila v predilnici v znamenju pomanjkanja surovin, iz tkalnice pa smo odprodali 32 starih statev, tako da se predvidevanja niso povsem uresničila.

Doseganje plana je bilo naslednje:

	Plan 1963	Maj 1962
Predilnica	100,6 %	121,5 %
Tkalnica	100,3 %	115 %
Plemenitilnica	100 %	106,7 %
Tiskarna	100 %	80 %
Konfekcija	100 %	205 %

Z majsko produkcijo smo končno pokrili primanjkljaj prvih mesecev. Tudi kvaliteta izdelkov se je napram aprilu poboljšala. Problem pa je še naprej nabava surovin za predilnico in križno previjalno oziroma vtokovi stroji za tkalnico. Povečane produkcije tkalnice naša oplemenitilnica ne zmore več in smo prisiljeni posluževati se uslug drugih oplemenitilnic, če hočemo, da nam ne bo preveč narasla nedovršena proizvodnja.

Vrednost točke je bila v primerjavi z lanskoletnim povprečjem naslednja:

Predilnica	102,5 %
Tkalnica	101 %
Oplemenitilnica	107 %
Tiskarna	102 %
Konfekcija	105 %
Obrat za vzdrž.	104 %
Uprava	102,3 %

Prodaja v mesecu maju 1963

V mesecu maju je bila proizvedena in prodana sledeča količina tkanin po grupah:

	Proizvedeno m ²	Prodano m ²	% na prodajo v maju 1962
Bombažne tkanine	124 294	106 624	115,5 %
Lanene	39 939	56 395	135,2 %
Pollanene	257 691	237 392	139,0 %
Konopljene	17 651	14 527	31,5 %
Bombaž — konoplja	19 502	21 765	124,6 %
Lan — konoplja	2 144	2 088	78,8 %
Gasilske cevi — kg	2 391	4 231	132,3 %

Prodaja tkanin je bila v maju na zadovoljujoči višini, saj je bilo prodano ca. 70 000 m² več kot v istem mesecu lani. Še vedno je močno povpraševanje po enobarvnih tkaninah, prav tako po lanacrylu, ki je vedno bolj iskan. V glavnem so v delu le iskani artikli, takorekoč tisti, ki so vnaprej prodani.

Makulturnega blaga je bilo v maju letos 4296 m², lani za 2311 m². Letos torej 85,5 % več kot lani v istem mesecu.

Izvoz:

V maju smo izvozili 5600 m² art. 303 in 1212 m² art. 850

v skupni vrednosti 1758 \$. Mesečni plan izvoza ni bil dosežen. Kumulativni plan izvoza v prvih petih mesecih je bil dosežen komaj 57,2 %. Stanje se bo v naslednjih mesecih izboljšalo.

Polovičen uspeh v maju

Iz poročil na seji CDS dne 25. junija je bilo razbrati, da smo v maju precej popravili začetne slabosti. Tako je bila tehnična produktivnost tkalnice za 8,7 % večja od lanske in je tudi produktivnost predvidena po planu večja za 2,6 %. Precej slabši pa so finančni rezultati. Prodaja je sicer lepo tekla in je bil plan prodaje dosežen, ni pa bil dosežen plan dohodka. Povečani stroški na eni strani, na drugi strani pa ugodnejši pogoji plačevanja (skonto, rabat) našim strankam so precej zmanjšali naš dohodek. Tudi povečana vsota izplačanih OD je nekaj pripomogla k večjim stroškom proizvodnje, čeprav se povprečne plače niso povečale več kakor za 6 % od lanskega povprečja.

Diskusija se je vrtila okoli stroškov oziroma zmanjšanja istih. Pokazalo se je med diskusijo, da je v tovarni več ljudi, ki ne prispevajo dovolj k skupnim naporom za boljše rezultate, treba je bolj paziti na material in z zmanjšanjem nedovršene proizvodnje sprostiti finančna sredstva.

O isti temi je že razpravljala UO podjetja in za izboljšanje situacije predložil CDS naslednje sklepe:

— pregledati je treba asortiment naših artiklov in vse nerentabilne artikle izločiti iz proizvodnje in jih zamenjati z rentabilnejšimi artikli,

— analizirati je treba številčno stanje ljudi po posameznih oddelkih in zmanjšati število ljudi na potrebno število.

— ukine se obrat tiskarne kot samostojen obrat in se priključi obratu oplemenitilnice.

— ker barvarna ne sledi več produkciji tkalnice je treba čimprej nabaviti dva barvalna aparata tipa Jigger za povečanje kapacitet barvarne.

— najeti je treba kredit v višini 20 000 000 din za povečanje stalnih obratnih sredstev — rok vračanja 2 leti.

— pri KB Domžale naj se najame posojilo v znesku 20 000 000 din za osnovna sredstva (oprema kotlarne).

— vse člane kolektiva, ki dosežejo pogoje za upokojitev je treba upokojiti in po potrebi skleniti z njimi honorarno delovno razmerje. O upravičenosti takega delovnega razmerja naj odloča UO.

— ker so se pokazale potrebe po reviziji našega pravilnika o delitvi OD imenuje CDS komisjo, ki naj pripravi vse spremembe in dopolnitve. Člani komisije so:

Zabukovec Lado
Berglez Franc
Jerovec dr. Franc
Deržič Ivan
Ukmar Janko

— v okviru možnosti naj se pomaga pri gradnji nove trgovine v Preserjeh, ki jo bo gradilo trgovsko podjetje »Napredek« iz Domžal.

Člani centralnega DS so se v celoti strinjali s predloženimi sklepi in iste soglasno sprejeli.

Aprila meseca, posebno pa v maju je proizvodnja v konfekciji pričela vidno naraščati. Te ugotovitve smo končno tudi že čakali. Že prej smo lahko večkrat čitali, da je bila proizvodnja v oddelku lahke konfekcije kolikor toliko zadovoljiva, posebno od novega leta sem ko smo pričeli z organizirano proizvodnjo predpasnikov. Žal smo — tako pravijo, v kar pa dvomim — tržišče hitro zasitili in smo že v maju prenehali z izdelavo predpasnikov, razen majhnih količin, namenjenih izvozu. Ta preorientacija nam je sicer nekoliko škodila, vendar smo zamujeno hitro nadoknadili z bolj masovno izdelavo enobarvnih prtov, po katerih je bilo ravno v tistih dneh izredno veliko povpraševanje.

Šotorski oddelek je v maju končno tudi prišel do tega, da je lahko realiziral izdelke iz tekoče proizvodnje in tiste, ki so bili na zalogi zaradi pomanjkanja ogrođja. Z veliko iniciativo nabavnega oddelka in prizadevnostjo ključavničarske delavnice ter podjetja »Zmaj« iz Ljubljane, ki nam ogrođje eluksira, je vendar uspelo urediti nesoglasja. Stvar je sedaj že tako daleč, da imamo večino ogrođij že na zalogi, medtem, ko šotorov manjka. To je končno tudi prav. Zaradi velikega povpraševanja po vseh tipih šotorov smo namreč prisiljeni izdelovati manjše serije, da lahko zadostimo željam kupcev.

Napoved proizvodnje za junij je tudi ugodna, nimamo sicer nobenega masovnega izdelka, vendar proizvajamo artikle, ki so najbolj iskani. Letošnje izkušnje nam ponovno narekujejo smer za prihodnje leto. V obeh oddelkih moramo namreč zagotoviti nemoteno proizvodnjo tudi v jeseni in pozimi, brez ozira na to, ali je takrat po izdelkih povpraševanje ali ne. Smo končno le podjetje za izdelke poletne sezone.

Tovarna z dvema dimnikoma?

Predno bo dokončno rešeno ali bo naša tovarna imela samo en dimnik ali dva, to je kdaj se bo rušil stari, bo po strugi Mlinščice preteklo še mnogo vode in verjetno bodo tudi že vsi sedanji reflektanti, Toneti, Franceljni itd. imeli že narejene hiše iz opeke, v katerih niti ena opeka ne bo iz dimnika INDUPLATI.

Mnogo let že primanjkuje pare v našem podjetju, posebno v zimskem času se tega vsi zavedamo in to tudi občutimo. Mnogo želja, opazk je bilo izrečenih zaradi premajhne količine pare, toda stanje se kljub vsem prizadevanjem ni bistveno popravilo. Naše podjetje iz leta v leto nabavlja stroje, ki potrebujejo paro in povečuje prostore, ki potrebujejo paro za ogrevanje. S povečanjem produkcije se bo potrebovalo še več pare, eden od dveh sedanjih parnih kotlov je že popolnoma dotrajan. Lokomotiva, ki je v njemu je tudi že stara in nerentabilna, zato je bilo nujno potrebno začeti z izgradnjo nove kotlarne.

Zgradba za novo kotlarno bo letos dograjena, razen zunanjih fasad, ki bodo narejene v začetku prihodnjega leta. Deli kotla tudi že prihajajo, kakor tudi oprema. Montaža kotla in opreme bomo pričeli konec letošnjega leta, končali pa 1. maja prihodnje leto, ko bo začel kotel tudi poizkusno obratovati.

Toplarno bomo predvidoma zgradili v treh etapah. V prvi etapi se bo zgradila zgradba za dva parna kotla s potrebno mehanizacijo in opremo, kanali, dimnik, montiralni en parni kotel in naprava za avtomatsko razkladanje — nakladanje premoga. Prva etapa bo zaključena prihodnje leto. Druga etapa, to je montaža drugega kotla se bo predvidoma začela leta 1965 in končala leta 1966. Tretja etapa, to je izgradnja prizidka, montaža parne turbine in generatorja naj bi se začela leta 1971 in končala leta 1973. Prvi parni kotel bo izdelala industrija lokomotiv, strojev in mostov DJURO DJAKOVIČ, Slavovski brod in sicer maksimalne kapacitete 8 ton nasičene pare na 1 uro, pritisk pare 15 atm.

Zgradba bo 6 m v zemlji, kjer bodo črpalke, rezervoar kondenzne vode, dimni kanali itd. V pritličju bodo naprave za odvod žlindre v I. nadstropju pa bo kotel. Torej kurišče bo v I. nadstropju. Zgradba bo visoka 18,15 m. Poleg nove kotlarne bo stal novi dimnik, ki bo visok 50 m s temeljem 56 m, spodnji zunanji premer bo 4,42 m, zgornji notranji premer pa 1,5 m. Teža dimnika s temeljem skupaj bo 663 ton. Premog se bo razkladal iz vagonov v skladišče za premog s transportnim trakom in mehanično lopato. Iz skladišča bo dvovaljni skreper vlekel premog do elevatorja, ki bo v zgradbi toplarne, elevator ga bo dvigal v bunkerje, iz bunkerjev bo pa premog avtomatično padal na pomnične rešetke, kjer bo zgoreval. Ostanek, pepel, žindra se bo z rešetk avtomatsko odstranjevala in jo bo elevator nakladal na vagončke. Delo, ki ga je sedaj oprav-

ljalo 6 ljudi, bo potem opravljal samo en delavec in še ta bo samo upravljal s transportnimi napravami.

Letošnjo zimo nam bo pomagala premagovati težave še lokomotiva JŽ, naslednjo zimo pa že novi kotel, lokomotiva bo pa šla v zaslužni pokoj. Do izgradnje druge etape bo pozimi obratoval stari kotel, do izgradnje tretje etape pa kotel II v stari kotlarni.

Kakor vidite sedanja razdelitev dimnika še ne bo prišla tako hitro v poštev. Dokler bosta obratovala še stara kotla, toliko časa mora stati še stari dimnik in bo tako naša tovarna že drugo leto imela dva velika tovarniška dimnika. Razdelitev dimnika po I. varianti je torej že odpadla, čez 10 let se pa lahko zopet pripravimo delitev Nacetu, Janezu itd. Stane Marolt

Tekmujmo za dvig produktivnosti dela

Sredi lanskega leta se je pričelo v našem gospodarstvu, predvsem pa v naši industriji živahno gibanje, ki ga je sprožil naš družbeni razvoj ter prizadevanje sindikatov, z nalogo dvigniti produktivnost dela ter pospešiti napredek na področju tehnologije in v osvajanju nove napredne proizvodnje.

V to gibanje so se vključili tudi mladi proizvajalci širom naše republike. Na plenumu CK ZMS, ki je bil marca t. l. je bilo sprejeto priporočilo naj aktivni ZK v gospodarskih organizacijah tekmujejo med seboj v dvigu produktivnosti dela. Konferenca ZK okraja Ljubljana je sprejela sklep, da se v okviru proslavljanja dvajsete obletnice prvega kongresa zveze slovenske mladine v Kočevju razpiše tekmovalstvo za dvig produktivnosti med aktivni ZMS s področja gospodarstva.

S tekmovalstvom se bo izkoristil mladostni polet mladih proizvajalcev. Za tekmovalstvo moramo združiti vse napredne mlade delovne sile, ki naj sprostijo široko akcijo v kolektivih za povečanje produktivnosti dela. Vsi napor in polet mladih naj se združijo s prizadevanjem strokovnjakov ter ostalimi v kolektivu s končnim ciljem, da s tekmovalno akcijo, ki ne sme biti kampanjska dosežemo boljše proizvodne rezultate.

Ta aktivnost ni šla mimo mladih proizvajalcev pri nas, saj smo se tudi mi začeli zanimati za proizvodnjo ter imeli v ta namen več proizvodnih sestankov na katerih smo se seznanjali z rezultati proizvodnje ter proizvodno problematiko.

Prijavili smo se za tekmovalstvo, katero bo trajalo od 1. 7. do 20. 12. 1963. Namen imamo tekmovali v naslednjih obratih: v tkalnici, pripravljalnici in predilnici. V ta namen je bila od sekretariata ZMS postavljena posebna komisija, katera se bo ukvarjala in stalno zasledovala uspehe mladih delavcev. V obratih, kjer se bo tekmovalo bomo zasledovali naslednje: doseganje in preseganje norme, kvaliteto dela ter disciplino. Komisija, ki bo pregledovala rezultate bo te rezultate zbirala dvakrat mesečno in jih nato objavljala na oglasnih deskah podjetja. Prav tako bo zbirala predloge za izboljšanje proizvodnje in dvig produktivnosti.

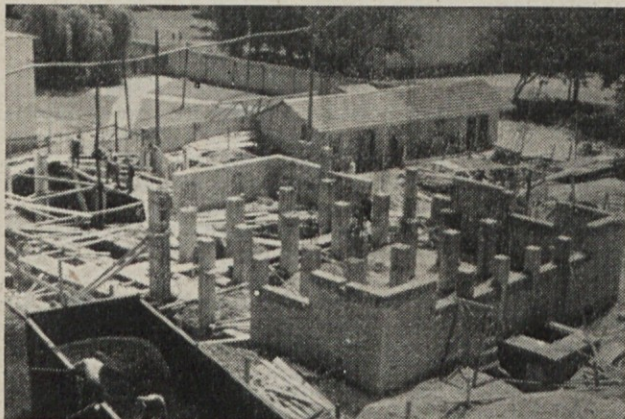
Ob zaključku tekmovalstva bodo najboljši delavci nagrajeni s strani organizacije.

Poleg tega bo OK ZMS nagradil tri posameznike, katerih predlogi za dvig produktivnosti dela bodo najboljši in bodo praktično uporabljivi.

Nagrade so naslednje:

- I. nagrada skuter NSU Pretis
- II. nagrada moped Colibri
- III. nagrada športno kolo Rog

Tovarniški komite ZM in vsi člani naše organizacije smo prepričani, da bomo lahko sledili pozivu na tekmovalstvo ter že v bližnji prihodnosti zabeležili vidne uspehe.

Gradnja nove kotlarne

V Zadar in nazaj

Na občnem zboru DITTS v Domžalah, februarja tega leta so člani v diskusiji izrazili željo, da bi društvo organiziralo ekskurzije v tekstilne tovarne po naši ožji in širši domovini. IO podružnice je zato sklenil organizirati daljšo ekskurzijo in sicer v Zadar. Člane je zelo pritegnil obisk obeh tekstilnih tovarn »Otočanke« in »Boris Kidrič«. Številne prijave so to dokazovale, čeprav jih je nekaj odpadlo.

Dan odhoda je bil petek 31. maja zgodaj zjutraj. Razpoložena in vesela družba se je v avtobusu odpeljala proti Zadru. Razpoloženje v avtobusu je bilo točno za 180 stopinj obrnjeno od razpoloženja s katerim nas je obdajala cmerava narava. Sicer je tudi v avtobusu kapnila kaka solza, vendar čisto iz drugega vzroka. Saj tudi ni bilo nič čudnega. Jože in doktor sta strelala vice na vse strani, tako da je bilo za nekaj osebice te telovadbe želodca kar dovolj, saj so bile verjetno še tešče.

Tako razpoloženi smo dospeli na Reko. Vreme se sicer ni popravilo, vendar smo bili optimisti. Ta optimizem nam je malo skalila prometna nesreča, ki se je zgodila pred nami in zadržala precej vozil v dolgi vrsti. Prepričan sem, da ni nihče niti pomislil, da bomo videli še dve nesreči.

Želodce tudi prijetno guganje in zibanje avtobusa ni moglo utišati. Oglašali so se čedalje glasneje in neprijetneje. Zato smo se ustavili v Crikvenici v hotelu Zagreb. Ker smo se zmotili in nismo začeli govoriti nemško, smo morali čakati debele pol ure na zajtrk. Ta je končno potlačil godrnjanje v želodcih.

Vožnjo smo nadaljevali in lovili sončne žarke, ki so se kradli izza goste zavese oblakov.

Kakšna sreča smo se tolažili, saj bi bila vožnja po soncu in vročini več kot neznosna. No, torej je kar prav da je bolj mokro vreme. Avtostrada se je vila in vijugala v pentljah, se vzpenjala med oblake in se spuščala prav do morske gladine. Res je umetelno speljana in promet na njej jasno dokazuje, da ogromne investicije zanjo niso proč vržen denar. Avtobus je požiral kilometre, se uvijal na ovinkih, tako da so nekateri dobili kar »prijetno« asociacijo vožnje po razburkanem morju. Tudi zajtrk se je dodobra usedel po taki vožnji.

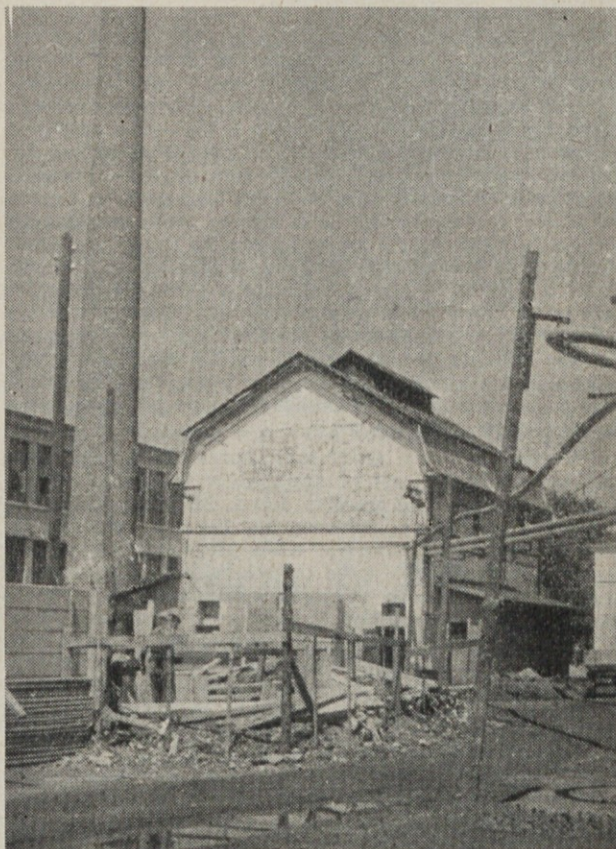
Z glavne ceste smo zavili proti približno 4 kilometre oddaljenemu kraju Jablanac. Velika tabla je vabila na ogled fjorda. Naročili smo si kosilo v gostišču Zagreb, radovednost pa nas je gnala proti fjordu. Na načrtu je pisalo, da je oddaljen približno za četrto ure hoje. Pot je bila ponekod vsekana v skalo, na enem mestu pa celo skozi skalo. Hoje je bilo za pol ure, tako da so nekateri premišljevali in se menili, zakaj je bilo na tabli napisano manj hoje kot pa smo je v resnici rabili. Veliko mnenj smo slišali, osebno pa sem na strani tistega, ki je izjavil, da je pot narejena pač za tujce z avtomobili, ki bi se drugače ustrašili in se ne bi podali na pot peš, če bi pisalo na tabli pol ure hoje. Sploh pa smo opazili, da se je turizem zelo razvil. Skoro vsa dejavnost prebivalstva je usmerjena v to smer. Do izraza pride še posebno naša gostoljubnost in prilagodljivost.

Po kosilu smo vožnjo nadaljevali. Vreme je bilo neizpremenjeno, cesta pa se je prav tako zvirala in se zaganjala v strmine, se nato lahkotno spuščala, mi smo pa opazovali morje, ki je bilo lepo temnomodro in presenetljivo mirno. Velebit se je že občutno znižal, saj smo jo mahali že precej proti jugu. Pod zadnjimi obronki Velebita smo se zopet ustavili. Moderen motel so postavili tik ob morje — v njem pa sami tujci. Prav, saj je zaradi njih zgrajen. Po krajšem počitku smo se odpeljali. Ustavili smo se ob mostu, ki je premostil morski zaliv in skrajšal pot za lepo število kilometrov, minut, milijonov dinarjev, kakor pač hočete. Impozantna jeklena konstrukcija kraljuje nad zalivom, tako smo strme občudovali kako izredno lepo delo človeških

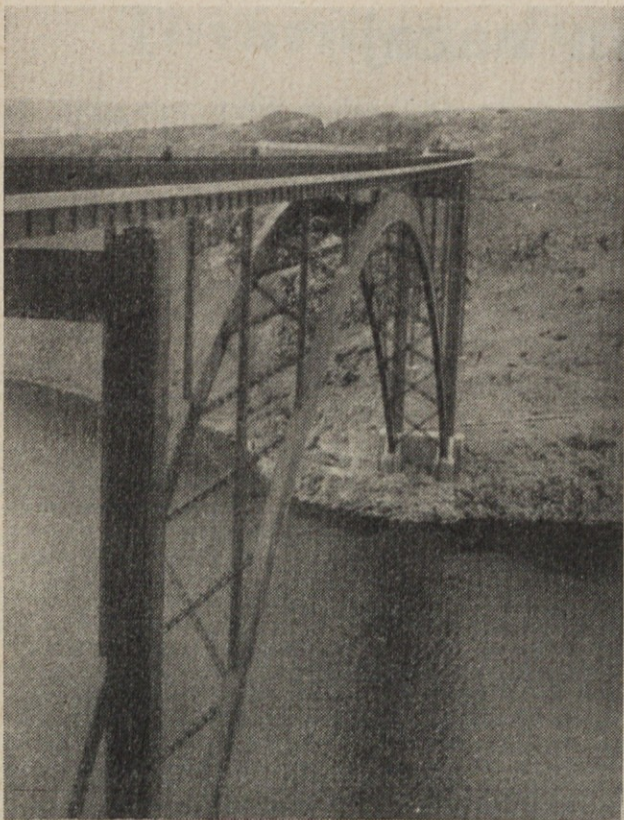
rok izpopolnjuje delo narave. Nato pa zopet naprej. Za nekaj časa smo izgubili morje iz oči. Kmalu pa se je zopet pojavilo, kakor tudi Zadar, naš cilj, kamor smo dospeli okoli 6 ure zvečer. Dan našega prihoda je bil za Zadržane verjetno prav tako zgodovinski dan, kot takrat, ko se je na morju pred Zadrom pojavilo množestvilno ladjevje republike Sv. Marka. Zakaj? Z našim FAP smo »zapluli« v tako ozke ulice, da bi moral imeti šofer Jože dva para oči ali pa vsaj ta par enak kameleonovemu. Prepričan sem, da do takrat še ni vozil po tistih uličicah avtobus.

Po raznih ovinkih smo dospeli pred hotel. Seveda se je zopet imenoval Zagreb. Dobili smo sobe, po dva ali trije eno, se razmestili, malo osvežili, nato pa po Zadru, ki se mu še 18 let po osvoboditvi pozna, da je bil okoli 60 krat bombardiran. Precej je še ruševin, ki vpijejo in prosijo, da zanamci ne bi pozabili na težke dneve svojih prednikov. Zadar se razprostira ob zalivu in na polotoku. Je najstarejše mesto na zgornjem Jadranu. Za njegovim starim in za prejšnje čase skoro nepremagljivim obzidjem se skriva ogromno zgodovinskih spomenikov npr. okoli 700 let stara cerkev, zgrajena v dalmatinski gotiki, nato vzhodna vrata obzidja z mestnim grbom in posvetilnima ploščama mestnemu svetu in graditelju. Med temi starinami pa rastejo nove stavbe in tovarne kot simbol življenja 20 stoletja.

Po večerji v Kormoranu smo imeli volno, kar smo pač različno izkoristili. Toda večina je le odšla nazaj v hotel, da se odpočije in pripravi na oficialni, če lahko tako rečem, del izleta. Zjutraj smo se odpeljali v »Otočanko« kjer smo najprej zajtrkovali. Dobili smo tako izdaten zajtrk, namreč sladko zelje in zrezke, zalit s pivom, kot ga že dolgo časa nisem jedel. Skoraj

Res je že zaslužila, da jo zamenjamo

Impozantna jeklena konstrukcija kraljuje nad zalivom

kosilo. Nato ogled tovarne, ki predeluje juto in sisal, v novjšem času pa tudi sintetični filament v vrvi, izdeluje tudi jeklene vrvi (tekstilna tovarna!), embalažne tkanine iz jute na avtomatih, ki menjajo superkopske, to je zvitke. Stroji so res težki — še težji kot v naši jadrovinski tkalnici. Zanimiv je bil prizor, ko je ostal čolniček v zevu, jaz pa sem ga hotel spraviti v čolničnik. Napenjal sem vse sile, toda zaman. Delavka se mi je zasmejala, vzela precej težko kladivo in zbijala čolniček skozi zev v čolničnik. Videli smo tudi nov stroj za izdelovanje preprog — tekačev po sistemu »tufting«. Stroj je nov s kapaciteto okoli 8 m/min, izdelava pa le okrog 1,5 m/min. Stroji tega sistema vbadajo volneno prejo v podlogo — tkanino iz jutine preje, odstričejo končke in navijejo. Tkanino oz. guma tekač še nabrizgajo z nekakšno smolasto gumo (izdelek Združene kemične industrije Domžale) in posušijo, ter prodajo za okoli 7000 din m².

Vreme se je med tem sprevedrilo, tako da smo se v močnem soncu odpeljali v kombinat »Boris Kidrič«. Tovarna je povsem nova. Moderna čistilnica bombaža, predilnica, sukančarna. Posebno zanimiv je bil oddelek, kjer izdelujejo krep prejo imenovano helanca in sicer iz bombažne in nylonske niti v posebnih pogojih — vročina in po posebnem postopku — 60—70 tisoč zasukov na meter. V pripravilnici sami novi stroji, v tkalnici novi stroji — avtomati Ofizzine Colombo in samo 4 artikli. Oplemenitilnica prava pesem. Popolnoma drži, da je najmodernejša in najpopolnejša za plemenjenje tkanin iz bombaža in filamentov. Videli smo nove barvalne stroje in barvalne aparte, belilni stroj, stroj za merceriziranje, filmsko tiskarski stroj s komoro za parjenje in razvijanje, razpenjalno sušilnico imenovano španram, stroj za sanforiziranje, skratka najmodernejšo oplemenitilnico v Jugoslaviji, če ne celo na Balkanu.

Ker je bilo še prezgodaj za kosilo smo se odpeljali v Borik. Že samo ime pove, da je tam borov gozdiček.

V njem je urejen avto-kamp, pravzaprav ga še urejujejo, čeprav je bilo že precej motorizirancev, ki so zamenjali uradno življenje v hišah za nomadsko romantično pod šotori. Sicer jim pa tudi tukaj ni nič hudega. Po vrnitvi smo kosili, nato pa sedeli v družbi z domačini, dokler se nismo odpravili zopet v Barik na kopače. Morje je imelo okoli 17 stopinj, zrak več, tako da je bilo kopače zelo prijetno, še posebno pa, ko si zlezal iz vode na toplo sonce, ki se je že precej nagnilo k obzorju. Sence so se precej podaljšale ko smo se vrnili v hotel, od tam pa zopet v »Boris Kidrič« na večerjo in po večerji na družabni večer, ki so ga priredili nam na čast.

V nedeljo smo krenili proti domu. Sonce je precej pripekalo, jugo pa se je sprevrgel v mistral. Za malo časa smo se ustavili nad Karlobagom, nadaljevali vožnjo, se ustavili v Senju, kjer smo tudi obedovali. V Senju je seveda pihalo. Vendar to nekatere ni motilo, spustili smo se v morje, ki pa je bilo občutno mrzleje, tako da smo kmalu zopet zlezli iz vode. Nadaljevali smo pot, veter se je polegel. Ustavili smo se v Selcah, se raztepli na vse vetrove, nekateri smo se kopali, se zopet zbrali pri avtobusu in nato se do Postojne nismo več ustavili. Tam pa le toliko, da smo se malo razmigali, pretegnili ude in sprehodili. V mirni in prijetni vožnji smo se pripeljali v Ljubljano, kjer se nas je nekaj izkrcalo. Nato sem prepeščil pot do doma, prijetno utrujen ter poln vtisov z vožnje in obiska v Zadru, tako da še nisem mogel takoj zaspati. Drugi dan pa je bil zopet ponedeljek.

Sejem v Grazu

V cilju razširitve prikaza in prodaje naših izdelkov tudi na inozemskih tržiščih se je naše podjetje odločilo razstavljati na sejmu v Grazu in v Trstu.

Sejem v Grazu je bil otvorjen 27. 4. in je trajal do 5. 5. 1963. Je to že vpeljeni, tradicionalni sejem, na katerem razstavlja večina gospodarskih organizacij iz avstrijskega dela Štajerske, Koroške in Tirolske. Velik del prostora zavzemajo paviljoni, v katerih so razstavljeni industrijski proizvodi in se, kakor pri nas, sklepajo posli s partnerji. Mnogo pa je paviljonov, v katerih se vrši direktna prodaja drobnih industrijskih ali obrtniških predmetov, pravi petrošniški sejem, kjer prodajalci glasno reklamirajo svoje izdelke in razlagajo funkcije proizvodov. Vpitja, drug preko drugega je toliko, da komaj razločiš posamezne kričače. Če se ustaviš in poslušaj razlago in ogled predmeta, se komaj rešiš nadležnega vsiljivca. To je v zunanem svetu običajno, mi pa tega nismo navajeni. Uspeh take prodaje se obnese individualnim prodajalcem. Isti način prodaje na sejmu prakticirajo trgovska podjetja, ki si v času sejma uredijo v paviljonih kompletne prodajne prostore z vsem personalom.

Jugoslavija ima na graškem sejmu svoj lastni, stalni paviljon, ki je lociran blizu vhoda. Izdelava paviljona je lična, iz aluminija in stekla; razstavne površine ima ca. 600 m².

Letos je razstavljalo na spomladanskem sejmu, obstoja namreč tudi jesenski, ca. 100 jugoslovanskih podjetij. Razumljivo je, da je za tako število razstavljalcev paviljon premajhen in ne more biti ta sejem odraz zmogljivosti in asortimenta podjetij, ki so se udeležila razstave. Posamezno podjetje ni moglo koristiti več kot 2—3 m² razstavnega prostora. Malokatero podjetje je moglo svoj skromno poslani asortiment v celoti prikazati. Med temi podjetji je bilo tudi naše. Le del rekvizitov je bil izložen, ostalo pa je pričakalo konca razstave v zaboju. Moram reči, da je bil jugoslovanski paviljon vseskozi dobro obiskan in od publike ter krajevnih višjih funkcionarjev dobro ocenjen in pohvaljen. Aranžiranje je bilo na višini, ker ni bilo prenatrpanosti. Atraktivna graškega sejma sta bili dve leseni weekend hišici s kompletno interno opremo, izdelek »Pomurke« v Murski Soboti. Od naših izdelkov je bil

Na povabilo Sindikalne podružnice, so se naši upokojeanci odzvali v precejšnjem številu in si ogledali podjetje

najinteresantnejši šotor »Umag«, ki je bil razpet pod velikim kostanjem poleg samega paviljona. Zelo veliko je bilo interesentov, ki bi bili radi kar na sejmu kupili šotor, vendar to ni bilo mogoče in so prejeli le naslov »Bale«, kjer naj si ga kupijo ob prihodu v Ljubljano. Odmev tega je že čutiti v naši trgovini.

Tekstil in izdelki iz tega niso imeli interesentov, večje zanimanje je bilo za torbice podjetja »Toko« Domžale. Najbolj oblegan je bil pult s turističnimi prospekti naših krajev. Od jutra do večera so stale vrste in funkcionarji so bili stalno v akciji in odgovarjali na tisoče vprašanj o krajih, cestah, preskrbi, cenah, voznem redu in sličnem. Mnenja sem, da bi le desetina tistih, ki so se zanimali za turizem pri nas, napolnila vse kapacitete severnega Jadrana.

Še beseda o praznovanju 1. maja v sosednji Avstriji. Ta dan je delaprost in plačan praznik. Na predvečer je bila na glavnem trgu svečana akademija, kjer je bil podan pomen delavskega praznika. Žal je vreme ponagajalo prav med sporedom. Obisk sejma je bil na dan 1. maja tako velik, da so šle dobesedno kolone skozi jugoslovanski paviljon. Vse se je potem zgrinjalo na veseliščnem prostoru, ki je bil odprt do 24. ure.

Za zaključek še sledeče. Direktnih poslov naše podjetje ni sklenilo, pač pa smo vzpostavili zvezo za začetek pogovorov v bodoče. Vsekakor pa smo z našimi razstavljenimi predmeti pripomogli popestriti jugoslovanski paviljon in s tem dokazati, kaj vse zmorejo naša podjetja.

Stanko in njegova »Brigada« v Umagu

Naši sodelavki

Dne 7. junija 1963 je umrla naša sodelavka Milka Kosmatin, rojena 21. 5. 1923 v Prevojah pri Lukovici. S sinom je stanovala v Prevojal št. 19 pri Lukovici. Zaposlena je bila v pripravljalnici podjetja od 31. 8. 1959.

Pokojna Kosmatinova je že dalj časa tožila o bolečinah v želodcu.

Nekako konec meseca maja 1962 je bila operirana, vendar operacija ni bila dovolj uspešna. Zahrbtna bolezen se je še nadalje širila po telesu.

V hudih bolečinah in trpljenju nas je za vedno zapustila. K zadnjemu počitku smo jo spremili dne 9. junija 1963.

Ohranili jo bomo v trajnem spominu.

Naj ji bo lahka slovenska zemlja.

Pozdrav iz ZDA

S prelepega potovanja čez »veliko lužo«, po daljni Ameriki, kjer človek spoznava neznane kraje in ljudi ter njihove navade, običaje in njihovo življenje, ki se bistveno loči od našega, pošiljam iskrene pozdrave celemu kolektivu!

V tujini človek šele spozna, kako lepa je naša domovina, kako lepa je Slovenija.

Milena Debevčeva

Obvestila iz kadrovske službe

Vstopi:

1. Marolt Stane, strojni tehnik, vstopil dne 1. 6. 1963,
2. Simenc Marija, pomočnica v kuhinji menze, vstopila dne 8. 6. 1963,
3. Kokalj Marija, natakarica v menzi, vstopila dne 21. 6. 1963,
4. Razdevšek Alojzija, natakarica v menzi, vstopila dne 20. 6. 1963,
5. Anžič Janez, delavec v prejemarni, vstopil dne 19. 6. 1963,
6. Kraševč Ivana, perica v počitniškem domu v Umagu, vstopila dne 23. 6. 1963.

Naši predstavniki v zbor delovnih skupnosti

1. **DERŽIČ IVAN**, roj. 1917 v Dobovi, v podjetju »Induplati« od leta 1947 dalje, najprej zaposlen v različnih obratih, od leta 1961 pa kot vodja splošnega sektorja, danes kot šef kadrovske službe, je borec NOV in rezervni kapetan I. klase, član Zveze komunistov, Zveze borcev, Zveze rezervnih oficirjev in podoficirjev, leta 1952 je bil tajnik sindikalne podružnice, l. 1954 in 1955 je bil predsednik UO podjetja ter bil več mandatnih dob član DS podjetja.

2. **UKMAR JANKO**, rojen v Branici pri Vipavi, končal tekstilno srednjo šolo v Kranju, v podjetju je zaposlen od leta 1950, danes na delovnem mestu obratovodja konfekcije in predsednik sindikalne podružnice, član ZK in rezervni podporačnik, bil član UO podjetja.

3. **VIDMAR MARIJA**, roj. 1939 v Mostah pri Komendi, končala industrijsko tekstilno šolo, v podjetju od leta 1954, od leta 1956 na delovnem mestu tehnični administrator, članica ZK, članica sekretariata ZK, bila dve leti sekretar tovarniškega komiteja ZMS, sedaj pa že drugo leto predsednik tovarniškega komiteja ZMS, 1 leto sekretar občinskega komiteja ZMS, 2 leti v mestnem odboru SZDL.

4. **BLEJČ DAJANA**, roj. 1944 v Mengšu, letos končala Srednjo ekonomsko šolo v Kamniku, v podjetju od leta 1960 dalje, zaposlena v obratnem knjigovodstvu, članica ZK, članica občinskega komiteja ZMS Domžale, članica tovarniškega komiteja ZMS.

Izstopi:

1. Peretič Cveta, tkalka, samovoljno zapustila delo, dne 23. 5. 1963,
2. Zajc Jožefa, snovalka, izstopila sporazumno z upravo podjetja, dne 28. 5. 1963,
3. Ošep Julijana, tkalka, izstopila na podlagi lastne odpovedi, dne 30. 5. 1963,
4. Boben Marija, tkalka, izstopila sporazumno z upravo podjetja, dne 31. 5. 1963,
5. Hanc Olga, tkalka, izstopila sporazumno z upravo podjetja, dne 31. 5. 1963,
6. Kosmatin Ljudmila, previjalka — umrla dne 7. 6. 1963,
7. Škrlep Ana, mokra predica, samovoljno zapustila delo dne 11. 6. 1963,
8. Lah Vera, uslužbenka, izstopila sporazumno z upravo podjetja, dne 15. 6. 1963,
9. Horvat Marta, tkalka, sporazumno z upravo podjetja, dne 21. 6. 1963,
10. Terezijev Hristo, dvoriščni in transportni delavec, izstopil sporazumno z upravo podjetja, dne 20. 6. 1963. Vsem novovstopivšim želimo mnogo delovnih uspehov in dobro počutje v našem kolektivu.

Poročili so se:

Jančar Ivanka, mokra predica, poročena Videmšek, Klopčič Terezija, šivilja v konfekciji, poročena Kotnik, Mali Ivanka, tkalka, poročena Janežič, Sršen Marija, tkalka, poročena Rovansšek.

Novoporočencem želimo mnogo sreče in zadovoljstva na novi življenjski poti.

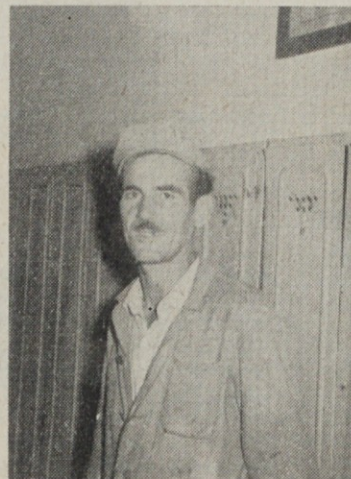
Objava

Sindikalna podružnica »Induplati« obvešča vse člane, da bodo stari kuponi za kilografske odpadke veljavni samo še do 31. julija 1963. Teh je neizrabljenih še približno 100 komadov in prosimo imetnike, da jih do roka izkoristijo.

V mesecu avgustu bodo članom razdeljeni novi kuponi.

OBVESTILO

Nekateri člani kolektiva se obračajo na sindikalno podružnico s prošnjami za odobritev kratkoročnih denarnih posojil. Čeprav gre za manjše zneske, je sindikalni izvršni odbor sprejel sklep, da se takih prošenj ne more upoštevati, ker imamo prav za take namene posebej organizirano tovarniško samopomoč.

Jernej je prvi prejel čestitko kolektiva za svoj rojstni dan